

Variació de la vocal pretònica en *fonoll* (ALDC, V, 1086. El *fonoll*)

El *fonoll* (*Foeniculum vulgare*) és una planta aromàtica que deriva del llat. tardà FENŪCULUM, dim. de FENUM ‘fenc, farratge, herba’, que va donar *f[e]noll* (var. [θ]enoll 100, d’afinitat arag., per equivalència acústica, i der. *fenollada* 88, 91, 92), amb una [e] > [a] ocasionalment (*f[a]noll*) en cat. occ., seguint una tendència d’aquest dialecte (*f[e]rrer*

> *f[a]rrer*), i després, per assimilació a la vocal tònica, *f[o]noll*, *f[u]noll* (der. *fonollera* 147, 148), des del s. XVI, que en cat. or. pot veure centralitzada la [o] en [ə] (*f[ə]noll*) (veg. canvis semblants al PALDC, IV, mapa 467 i per a la var. *fonei*, veg. mapa 590).

